

Sygn. akt IV U 304/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2016r. w S.

odwołania D. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 lutego 2015 r. (Nr (...))

w sprawie D. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 304/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 02.02.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu D. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony jest zdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony D. J. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu odwołania podniósł, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczony D. J. urodzony (...) w dniu 04.12.2014r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest zdolny do pracy. Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawcy przebytego złamania kręgu (...) bez uszkodzenia układu ruchu i następstw

neurologicznych, zaburzeń nerwicowych z drżeniem rąk uznała go za zdolnego do pracy. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: psychiatry B. G., neurolog J. S. (1) i ortopedy M. W.. Biegli w swojej opinii (k. 11-13v) stwierdzili u ubezpieczonego zaburzenia lekowe i depresyjne w wywiadzie, okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwowo – krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych, dyskopatycznych i po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu Th 1 bez ograniczenia jego funkcji ruchowej, uraz głowy i kręgosłupa w wywiadzie, padaczkę pod postacią napadów zaburzeń świadomości w wywiadzie i wadę wymowy. W ocenie biegłych ubezpieczony jest zdolny do pracy. Ponadto na wniosek pełnomocnika ubezpieczonego Sąd przeprowadził dowód z opinii drugiego zespołu biegłych: psychiatry E. L., psychologa B. B., neurologa A. S. i ortopedy J. S. (2). Biegli w swojej opinii (k. 24-30) stwierdzili u ubezpieczonego: zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych z dyskopatią, stan po urazie głowy i kręgosłupa szyjnego bez objawów neurologicznych, padaczkę pod postacią napadów zaburzeń świadomości w wywiadzie, organiczne zaburzenia afektywne, organiczne zaburzenia osobowości, wadę wymowy. Również w ocenie tego zespołu biegłych lekarzy ubezpieczony jest zdolny do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków zawartych w tym przepisie. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinie biegłych, ponieważ zostały wydane przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionych opinii. Przy ocenie opinii wydanych w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu wnioski zawarte w obu opiniach biegłych są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Opinie te są zupełne, jasne, zaś zawarte w nich stwierdzenia są kategoryczne. Biegli w sposób wyczerpujący i skrupulatny dokonali oceny stanu zdrowia opiniowanego, zaś wynikające z przeprowadzonych badań przedmiotowych i podmiotowych wnioski mają walor dowodowy. Podnieść należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, (...)). Biegli zasadnie wskazali, że stan zdrowia D. J. nie kwalifikuje go do osób niezdolnych do pracy. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy wskazano, iż "częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji". Ubezpieczony posiada kwalifikacje w zawodzie hydraulika. Jak wynika z opinii stwierdzone schorzenia nie ograniczają w znacznym stopniu możliwości wykonywania przez ubezpieczonego pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W ocenie biegłych w okresie od ostatniego badania orzeczniczego w 2012r. stan zdrowia ubezpieczonego uległ poprawie.

Świadczy o tym fakt, że sporadycznie korzystał z pomocy lekarskiej, otrzymywał niewielkie dawki leków i nie był hospitalizowany. Pełnomocnik ubezpieczonego nie wniósł zastrzeżeń do opinii drugiego zespołu biegłych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.